

Udpegning med mangler og muligheder

Set med rådgiverøjne er der både mangler og muligheder i udpegningen af særligt værdifulde landbrugsområder. Og så udfordres landbruget på den traditionelle holdning.

Af Hanne Gregersen

Lars Gleerup, der arbejder som selvstændig natur- og jordbrugsrådgiver, vil ikke lyde som en sur, gammel mand. Men når han ser på udpegningen af de særligt værdifulde landbrugsområder, starter han med at nævne minusserne. Fordi det er vigtigt at få dem vendt til plus, hvis udpegningerne skal blive en gevinst for landmand og kommune.

Kritikken går på planernes manglende virkemidler og usikkerheden om, hvordan landbrug både i og udenfor udpegningerne skal håndteres.

Ens krav og regler

-Jeg mangler et incitament, der skal få landmanden til at flytte sin bedrift ind i de særlige landbrugsområder, siger Lars Gleerup. –Krav og regler er de samme som udenfor. Hvis man vil have landbruget til at etablere sig her, må man byde ind med nogle klare fordele, som f.eks. at garantere en hurtigere sagsbehandling eller opblødning af reglerne.

Kommunernes svar er, at de ikke kan stille garantier, fordi Christiansborg til enhver tid kan ændre loven. Gleerup mener derfor, at udpegningen pt. mest er et gratis løfte til landbruget om, at ”det er her I bedst kan udvikle jer.”

-Men vi ved ikke hvordan, påpeger han. - Der er jo væsentlig forskel på, om reglerne lempes i de udpegede områder, eller om kravene bare ikke skærpes yderligere. Landbrugets forventning er, at tøjlerne bliver løsere i de særlige landbrugsområder, men vi mangler endnu at se det.

Hvad med dem udenfor

Lars Gleerup nærer også en vis bekymring for, om udpegningen af de særligt værdifulde landbrugsområder kan smitte negativt af på landbrug udenfor udpegningerne. Hvordan er de på sigt stillet, spørger han.

-Virkeligheden er jo, at landbrug udvikler sig ved ”knopskydning”, siger han. -Kan en landmand risikere, at hans bygningsanlæg vokser sig for stort til, at han fortsat kan ligge udenfor de særlige udpegninger. Vil andre typer af landbrug komme bagerst i den kommunale kø, fordi al fokus er

rettet mod placeringen af de store husdyrbrug, og hvordan stiller kreditgiverne sig til landbrug udenfor de udpegede områder?

Som rådgiver efterlyser Lars Gleerup en afklaring af de mange spørgsmål.

-Vel er der tale om en overordnet strategisk udpegning, siger han. –Men jeg savner nogle håndfaste tilkendegivelser af, hvordan landbrug på begge sider af hegnet er stillet.

De gode sider

Når det er sagt, tager Lars Gleerup de positive briller på.

Han kalder det en fordel, at udpegningen tvinger landbruget til at gøre op med sin traditionelle holdning om, at Jens og Peter skal behandles ens. Det åbner for en individuel planlægning baseret på faglig sund fornuft.

Det er også positivt, at landbrugsudpegninger ikke længere er ”restudpegninger”. Tidligere fik landbruget – populært sagt – dét, der var til overs, når andre arealinteresser i det åbne land var tilgodeset. Nu har landbruget fået en slags førsteprioritet i visse områder.

-Trods de nævnte mangler ligger der en god signalværdi i det både i forhold til landbruget og samfundet som helhed, understreger Gleerup.

Udfordres på tankegangen

Med de nye udpegninger i kommuneplanen skal landmanden og hans rådgivere tænke anderledes.

-Hidtil har unge landmænd typisk lokaliseret sig ud fra geografiske tilhørsforhold, siger Lars Gleerup. – Nu skal vi som rådgivere i højere grad hjælpe ham med at anskue fremtiden ovenfra. Det er vigtigere, at landmanden tager udgangspunkt i, hvor han ser sig selv om 10 år, end at han skal overtage forældrenes gård.

Ser han sig selv som en landmand i vækst, bør han i stedet kikke efter en bedrift i de særligt værdifulde landbrugsområder. Også selv om det kan betyde farvel til at blive 4. generation på slægtsgården, mener Lars Gleerup, der erkender, at den teknologiske udvikling naturligvis kan ”redde” slægtsgårdens udviklingsmuligheder.

-Men det er dristigt at etablere sig på basis af en fremtidig ukendt teknik, siger han.